

Sálma =

og

Bænna = Dver,

haldandi

Tvennar Bifur = Bætur

og

Eina Bifur = Sálma,

ásamt.

Hátíða = Misstrassipta = Sakra-
mentis = og Ferda = bænum

og

Bænum góðann afgang.

Selst óúmbundið 20 á reidu Silfur. 1837

Videyjar Klaustri, 1834.

Prentað á Forlag O. M. Stephensens,
Vice = Justits = Sekretéra i Islands konungl. Landeshierétti
af Bæfyrðjara Selga Selgasyni

63360

I. Þífusálmur og Bænir.

Sunnudags Morgun- sálmur.

Lagid: Þér þaðir gjerum.

Þjómar ljós dagur, lífs hjartist hagar, sjá!
ljós sveit vekur, sól nótt burthrekur;
enn þódur alda, eilífum gjalda, þóð skal
þrefalda.

2. Þof hátt skal hljóma, hjálp og náð
róma, Guds geymslu bestu, gæðsku nægd mestu;
þaðlátir þrejum, þar til burðeyum, synd
hatur segjum.

3. Þort kall vel rækjum, vort gagn rétt
sækjum, óttumst Gud eina, eilífum dygd
hrelna, látt og samlyudi, sem er lífs yndi,
bæn og blíðlyudi.

4. Þerum vongóðir, vel þalinnóðir,
þrautir afþrejum, þó hér stríð hejum, stá
Þrottum sefur, sumi líka hefir, heitid,
hjálp gefur.

5. Þítt líf, minn Andi, mín raust
þingjandi, ó! Gud upphæða! um þinn þris

ræða, vel sé viðtamin; vegsemd skal samin,
hér og þæð, Amen!

Sunnudags Morgun: bænn.

Mín sála lofar Drottinn og minn
andi gledst í Guði Frelsara
minum! Því hann hefir gjort mikla
hluti við mig; hann hefir miðst sinn-
ar miskunar, og völduglega varð-
veitt oss í næturinnar mörkum,
géfð oss vært að sofa, og heilbrigð-
um upp aftur að standa. Öffrum
þar fyrir Drottni þaklættum, og
gjöldum enum hærsta vor þeit! Það
sé vor ydja og einka unadsemd nú
strax á morgni þessa Drottins dages;
Því þess regna erum vér svo dásam-
lega verndadr í nótt og allt hingað
til. Glemnum ekki, að dagurinn
er einkum til þess ætlaður og gíf-
inn oss, að vér á honum minnast
skulum Drottins dásemda, og þelga
vora sálu, með bænn og andakt, hon-
um til þjónustu. Drottinn Guð!
á þín megnun vér ekkert; send

ofs þér þinn anda, sá er upplósi
ofs og leiddi í allan sannleika, svo
vér hafa kynnum vera lýstingu í
þinn lögumáli. Gef ofs med breint
hjarta að birtast fyrir þér! upplós
vorn skilning! helga vorn vilja fyr
þitt ord í dag, svo vér af þess heyrn
og lestri færa kynnum mínum ávert
þér til dýrðar, en ofs til rifuglegra
fálubjálpar nota, fyrí vorn Tré!sara
Jesum Kríst, Amen!

Sunnudags Kvöld - sálmur!

Bagid: Þóð sé þér góð gjörð.

Sólin rann, ljós leid, ljúfur Gud mig
stýðja, í dag vann, og neyð, allri burt
að ryðja, af því hans er greidd, öllum líkn
að biddja, eum skal mín gjða.

2. Velt mér þrótt, veg þinn, vel, ó
Gud! ástunda, og að stjórt, eg finn, enda
lífs igrunða, svo heppi rótt hug minn, hédan
burt þá stunda, til segins funda.

3. Velt mín bád æ er, að og mentir
dvína, gjörvalle ráð, Gud! þér, gef eg mitt,
andshyna, virdstu náð í nótt mer, nú eg fel
í þína, unsjón and mína.

4. Mér ei neyð mun þá, mæðu' og
 quíða valda, ef lífs: freid og þrá, endar heid-
 laíða, gæfst mér þreid, Gud þá, gleði og dýrd
 margfalda, um aldir alda.

Sunnudags Qvöld. bænn

Drottinn! þér einum tilheyrir
 dýrdin og heidurin, þacklætid
 og losgjordin fyrir allt gott oss
 veitt og gæfid, og einum fyrir þessa
 dags dýrmætu velgjörðir. Eptir
 þínni mikilli miskunsemi, hefir þú
 eckleihnangis varðveitt vort andar-
 drátt, gládt og endurnært vort líf
 með margfoldnum gæðum, heldur
 þar á ofan framboðid oss, í þínu
 saunleikfins orði, lífid og sálubjálv-
 na fyrir Jesúm Krísti: kénnt oss
 að þeckja meðollu til vörrar betr-
 unar, og skut oss mátann hvernig
 vér lífa ættum, svo vér réttilega
 þynnum að færa oss í nyt og gled-
 ja oss við þínar gáfur, gætum von-
 gladdir umborid mótlætid og feng-
 jum stáðist á þínni vöndu tíð. Þú

kefir, í þínu bellaga orði, látid sam-
færa oss um það, sem vér annars
daglega þreifum á í voru lífi: að þú
ecki viljir syndugs manns dauða,
heldur að hann betri sig og lífi, já
lífi hér svo farsæll, sem umt er í þessu
dandlegleikans holdi, en eilíflega
fullsæll annars heims. O! að allt
þetta væri oss nú ekki þegar gleymt,
heldur að vér í goöld útaf sofa
nættum með þeim einlæga ásetu-
ngi: að komanda morgni og alla
vora æfi hédanaf, að framkvæma
það í verkinu, sem vér af Guds orði
numid höfum; svo verður srefninn
oss í nótt og allar nætur vær og
bleskadur, og vor síðasti dauða dúr
sálubíálplegur tungáangur til eilífs
ljóss og lífs, Amen!

Mánudags Morgun - sálmur.

Engid: Herra! þér skal heiður og lofning greiða.

Morgunfundin mig þín stjarna hjartir, mér
nátubundinn gefinn vara, satir, Guds

eg beidi: glæp mig sneydi, gæfuleidir, greiði
og neydir bæti.

2. Á dags 'róli og í bóli náða, andma:
hjót þó biltíft, skjólið báða, 'verti landi, veru'
og stándi, 'varni grandí, Gud huggandi
hejáða!

3. Biltíng jarðar, breyttíng daga' og nætur,
beint áqvardar, Gud svo hagar mætur, einu
nátt:blund, fem árdags stund og adrar mundir,
tjæta lundir lætur.

4. Ef hér flæðast að vandræði sjáum,
öfl þau græðast, dýrðar gæði' er fáum; heims
um svæði, hug þó mæði, hrígd, volæði,
ædra næði náum.

5. Mig vesælann, minn Jesú! ásjáðu,
mér inndælann sögnud trúar ljáðu! tíð er
draumur, tíni naumur, tál heims glaumur;
að mér annum gáðu!

6. Þessi dagur, þá lífs:tidum hallar,
þær burtdragast hljóta' um síð gjörvallar.
Þeim Alvalda, þæf skal gjalda, þann marg:
falda, þrís um aldir allar.

Mánudags Morgun. bæn.

Ósá þú Drottinn, mín sál! og allt
hvad í mér er vegsami hans bet-
laga nafn! Þtg viljum vér þaflátt

þrifa, vor Skapari og vor Gud!
 sem ofþ völdreitt hefir frá allri ó-
 lucku á áflidinnit nóttu, gefid ofþ
 værd og ró, og með endurnærandi
 svefni styrkt svo vora frapta, að vér
 gétum nú með hraustum lífbama og
 glöðværnum anda gengid til vorra
 sýslana, mætt dagsins mæðum, og
 dýrkað þig með trúlyndu erfidi í
 þeirrt stétt, sem þín alvísu forsjón
 hefir ofþ í setta. **OG!** allteru þetta
 fædurlegar velgjördir við ofþ óverd-
 nga, góði Gud! þó vér svo sjaldan
 höfum við þær fannast, og—því
 midur—enn sjaldnar brúkað þær
 svo trúlega, sem þú tilætlað hefir.
 Gyrtigés, mildi Fadir! vora van-
 gætstu, fyrri Jesú skuldi og gés ofþ
 náð þína framvegis, að vér ætíð
 minnugir séum, hverjum vér höfum
 líf og hrausta frapta að þacka, og til
 hvers og hvernig vér verja egum
 þessum dýrmæta gáfum, svo vér
 ætíð séum vissir um þína velþófn-
 un á ofþ. Lát þenna þánka vakandi

vera í vorum sálum á þessum degi,
í öllum vorum verkum og umfrít-
um, þá munu ver fyrirætti vel succ-
ast, þín náð fylgja oss, og þitt full-
tingi styrkja oss; því hefir þú lofad,
og þín loford breiðast aldrei; öll
þín fyrirheit eru já og Amen!

Mánudags Dvöld = sálmur.

Þagid: Þungar mig í lífs höll.

Hvíld er þægust þjádum, því hún htesð:
íng tilþýr, Guds að gæðsfu ráðum,
gjörðist nóttin morg þýr, stjær féa lýði
og láðum, laungum þegar sól flýr, aptur
værd að snýr.

2. Þof þeim lífs foringja, líf sem geym-
ir vort þrátt, sætlega skal sýngja, sál og
túnga mín hátt; nýrri náð umfringja, nú mig
lætur sinn mátt, og hlyunir að dátt.

3. Nú áfalla nótt vann, náðir líðir fá-
menn, allann hennar óttann, yfirgnæfir værd
enn, lífs umferðar flóttann, sarsæl endar hvíld
senn, laun fáum þá þrenu.

4. Mína daga mig lær, minn Gud!
telja svo hér, að eg flinji allnær, er síð:

asta qvöld mér, endíng' þegar sú fær, æfi-
stundin hjá þér, þú betra líf lær.

5. Mér hlíf minn Guð vel eg, mínum
lífs á vegi. aldur hvar sem el eg, einn á
nótt og degi, forsjón hans mig sel eg, fyr-
tign hans þnegi, og ætst lof segi.

Mánudags Qvöld-bæn.

Vertú hjá oss, Drottinn! Þviad
qvöldi tekur: dagurinn er þeg-
ar lídinn og mirkrid yfirfellur. D-
teljandi eru þær þáskafendur, sem
oss og voru veika lífi máské búna-
sen á þessari nóttu; æ! vér veifar
og skammshnar manneskjur þekkinu
þær hverki né fáum þeim afstípt.
Þoc máttur er rhr, en vóðinn hver-
retna, þorfin mikil; vertú þvi ecki
fiarlægur, þesdur stattu hjá oss
Drottinn, vort hjálpræði! á þér
etnum er sú vor von, lát oss ecki til
skammnar verða. Þú einn þeckir
grant og sjer hvílikt skadræði þessi
rótt máské hafi oss búid, þú veitst
lífa ráð og meðol til að afoenda

því; þinn er mátturinn og dhrdinn
ad ellífu. Þanna öllum vöðað
granda ofð eda nockru því, sem þú
ofð gífð hefir til yndis og nota í líf-
inu. Þín nálaegd umkringi ofð,
þinn máttur blífi ofð, þín forsjón
vafi yfir ofð, þá kann ofð eckért illt
ad henda, svo blýtur ógæfan sjálf
ad snúast ofð til værdar og heilla.
Í því trausti leagjum vér ofð óhult-
ir til svefnis, ofðrum þér andmjúku
þacklæti fyrir dagsins velsjórninga,
og afhendum ofð svo, med lífi og
sálu og öllum efnum í þínar hend-
ur. Vertu hjá ofð í völu og svefni,
og vertu vor Gud í lífi og dauða,
Amen!

Þridjudags Morgun-sálmur.

Þagid: Þadit vor, sem á hlímuum ert.

Þjósíð dags sagurt ljómar enn, líf breiddir
út og gleð í senn; minn fyrsti þánki
því nú sé, þacklæti Gudi láta í té, ad eg
upprisinn frór og frí, farid gét til míns verks
á ný.

2. Þú verðar stauti sett og svo, svefninn mer nýja krapta gaf, minn lífhara, sál og hús mitt hér, í hendi genandir, Drottinn! Þér, sú fædurlega forsjón þín, ferðad hefir oss neyð og þín.

3. Hér fyrir sál og málið mitt, minn Gud! veggjamar nafn þitt; míns hjarta traust og alhvær allt, á meðan lífi og vera skalt; því hveru, sem á þér hefir trú, Herra! ei yfirgefar þú.

4. Hjálpi! eg uppfylli hér í dag, hvað þú baðst og minn styrkir hag, ætíð stunda með allri gát, annara og mína velferð lát; fótsporum Jesú fylgja hér, svo sál og himna dýrd hjá þér.

Þriðjudags Morgun. bæn.

Góssýng þú end min Drottni. Gudi þínum, þínum verndara og viðhaldara, er svo fædurlega hefir vakad yfir oss með blífu sinni og varðveitslu á umliðinni nóttu, að ekkert vondt hefir náð að snerta oss, né það oss viðfémur; málfríð gjörði hann oss að verju, hvílu-ránnið að gríðastad, svefninn að endurnæringu, og

nú gefur hann ofð med nþum degi
nþa rekseind um þad, hverfu þart-
anlega godur og gæðskum íkur Gæd-
ir og verndart hann er sinna van-
máttugu barva. Þér viljum þvi
upprafuadir byrja þina lofgjerd,
framtelja þinar velgjördir, og med
þjartane þacklæti vidurkenna vörn
óverdugleika til þeirra og alls þess
sóða, er þú á aflidinn nottu og allt
þingad til þess auðsýnt ofð. **Q!**
þvad erum vér, Drottinn! ad þú
auðsýnir ofð svo mikla hluti? ad
þú þannig sýnir á ofð stærð þinnar
miskunar og trúsefi? já, þvi meira
gett sem þú gjörir ofð, þvi fram-
ar viltú lada ofð til elsku og blýðni
vid þig. **Q!** skyldum vér á þess-
um degi neita þér, góðt Gædir! ad
folla svo notascela skyldu vora! nei,
í þinum þrapti viljum vér gánga á
móti dagsins freistingum; stattu
ofð til hægrí handar, svo vér ecki
þrosfum, engann hlut adþyllumst,
sem þú þannad þessir, eckért frammar

ástundum, enn að þóknast þér, og verða sælir við elstuna til þín; svo verdum vér blessaðir af þér, blessaðir í inngangi og útgangi, blessaðir fyrir Jesúm Krist, Amen!

Þriðjudags Qvöld. sálmur.

Lagid: Hjartad, þáttar, hugur, sinni.

Ljós á vængjum leidd einn dagur, lengst í vestrið frá oss inn; einu þú veitst hvert annar sagur, í austri rennur nokkurt sinn; Herra Gud! sem hefir rétt, himin; ljósum midin sett; ótal vitsku verkin ljóma, vald og gæðsku' er þína róma.

2. Þér af hjarta þæfum gladdir, þenna líðan sæla dag; öllum meinum af verndadur, allra leitst í mildi hag. Gef að minnumst allir á: enn nær dauda bar oss sá! gef því lífid vel svo vöndum, viss se hlífð í þínum höndum!

3. Blind á oss lát sætann síga, sig hér þinni Góður: vörn, í nótt, sem másté nákold hníga, nú þín auðmjúk fela börn. Sofni augað dauda: dúr, draumi sálin vakni úr, frá náttægtra dymmu hófin, dýrðar ljósi þínu vafin.

Þriðjudags Qvöld = bætt.

Góði himnesti Gadir! í þér lifum, erum og bræmnast vér, frá þér einum flótnr oss góð og öll fullkomnu gjöf niður til vors af náð þinni erum vér til, og þín trúfesti lét oss aflífa þennann dag; það víðurkennir vor sá'a með hjartans þackslætti á þessari qvöld. stundu. Gadir! þín góðgírni er og hefir verið yfirgnæfaleg yfir oss, en vér höfum syndgáð; vér höfum notid þína velgjörda og gládt oss við þínar gáfur, en tíðum gleymt þér, gjafaronum allra góðra hluta, og þó hefir þú enn í dag ekki látið þér leiddast að gjöra oss tilgóða. Þú hefir verndad oss frá öllu skaðræði, og uppfyllt alla vora naudþurst, svo vér því fúsari og vængdarsamari vera skyldum til að lífa þér einum í heilagsleika og réttlætti; en — æ! vort gáleysi! dagurinn er lídinn, margt gott er á honum forfönað,

sema vér þó áttum og funnum að
gjera, og margt það illt aðhafst, er
þú bannað hefir; það vitnar vor
samvitirka.

Æ! ef þú nú vildir
gjera við oss eptir vorum tilverk-
adi, þá yrði nóttin heguingur og
eynda-nótt og heflu-rámið bana-
sæng; en það hugbrenstir oss: að
þú ert óendanlega góður og miskun-
samur Gud; þess vegna vegum vér
andmjóktir að biðja: lát ekki þína
nád við oss með deginum enda taka.
Fyrirgíf, fyrir Jesú dýra danda,
fyrirgíf vorar margfoldu syndir,
og frelsa oss frá þeirra straffi og
öllu illu á komandi nóttu! vér er-
um þess fullvissir, að þú heyrir
vora andmjóktir bæn, því hjá þér er
mítt fyrirgefning, Amen!

Middvikudags Morgun-fálmur.

Sagid: Þvert sér fast helður.

Hátt upp í hæðir, mitt hjarta lýpti sér,
Gud, sem nú gæðir, mig gleði, losa

ber; nú þann dag vott um nýja eg þje, náð nú sem lætur, :,: náðgaur Gud í tje :,:

2. Hans náði hegra, þá hóf eg andvarp floekt, síst Góður eyra, sann mína naufsen glöggat, þá fufsta þyrjast þörfin vann, um ásjá bad eg, :,: og Amen! sagði hann :,:

3. Gud hvortju gjalda, gjof þína má eg nú? þock þúsundsalda, þér ber eg fram í trui, ad um mig hugad enn er þér; gíf gáfur þínar, :,: ad góðu verði mér! :,:

4. Egn framar seti, færist eg lífs á fleid, gef æ eg gétu, gengid fram dygda leid! tafmark míns lífs sé tafmark þad, oss fýst ad fluna, :,: tær flutjunst eilífd ad. :,:

Midvikudags Morgun = bænn.

Lefad og vegsaniad sé þitt dýrdar-
fulla nafn, Dróttinn Gud sem
enn þá í nótt andfýnt hefir oss vægd
eg mistun, blift oss vid ellu ma-
legu syndastraffi, neyd og ólucku,
enn gífid oss rofamaun svefn og bæga
hvild; vora frapta hefir þú endur-
nært, og vidhaldid vorri heilsu.
Allt gott byggjum vér af þinni
mildu hendi; þú fyllir vor hjortu

med fagnadi, og gefur oss, jafnvel
 hér á jörðinni, að njóta margs-
 kunnar unadsemda og ánægju í líf-
 inn. Þú þín verk og viðbóndan
 við oss, er einstakur náð og góð-
 gætt; þú þrýggir og þyrftar oss,
 svo vér þvi fegnari verðum hug-
 unni; þú sendir oss mótlætið,
 til að andmæla oss, og læra að
 meta og smækka gleðinnar tándæli.
 Móttin og málfríð minnir oss á,
 hversu dýrmætur velgjerningur
 dagurinn og ljósíð er, já, að allt það,
 er þú gíörir, sé harla gott. Gef oss
 með þessu hugarfari að taka brer-
 ju því, sem oss mæta kunn í dag,
 veri það blíðt eða sítíðt, það er eiss
 bó allt hollt og blessað af þínni
 hendi, þegar vér að eíng lærum að
 færa oss það í nýtt eptir þínni til-
 ætlun. Vardveit og blessa oss
 þínar gáfur, og gef oss að njóta
 þeirrar gleði af þeim, sem hér er
 þóknanleg. Vænþeyr oss og upp-
 fyll vora naupurst í dag, eptir

Þínum dýrðar ríkdómi í Jesú
Kristi, Amen!

Miðvikudags Qvöld. fálmur.

Dagld: Þús upp, mín sál! að nýja nít.

Þeir gætt allt þig gæfgum vér, Gud! sem
oss náð og miskun tjer, eg þó sé morgu
minna, lífjamt gæð þitt, losqvæði mitt, láti
náð hjá þér finna.

2. Hjálp í dag tjedir mikla mér, mig
hjartanlega tókst að þér, bænheyrdir bláð, sem
Fadir, mig og mitt hús, miskunar:slis, fróðst:
te og forförgadir.

3. Alle hvað eg er og andi sá, í mér
gladvær, sem hugsar á, að þú dýrð eblast
náði, allt hvað minn hag, eblði í dag, eru
þú meðdeild gæði.

4. Eptir þíni elsku og mátt, armastú
mig um þessa nátt, slá ei til synda minna,
í bandans neyð, allsherjar Gud! aðstod láttú
mig finna.

Miðvikudags Qvöld. bæn.

Ólífi, óumbreytanlegi Gud! vor-
ir dagar burtlíða sem skuggi,
og allir hlutir fringum oss um.

breytast, en þú ert hinn sami að eilífu, þín ár þrotna aldrei, því hjá þér er engin umbreyting; þín miðkun og trúfesti er enn þín sama, sem þú frá eilífd verid hefir; þess vegna lifum vér, ó Gud! á þessari oröldstundu, og hefum fyrir þína náð, útendad daginn án flísa og ólucku. Dædlegar þakkir séu þér fyrir það þú gétid hefir oss og þessja þig eilífarn og óumbreytanlegann Gud; sem aldrei munnt brekast þeim, er á þig vona. Dagurinn er lidinn, ljósid flýr oss, allt er forgengilegt; en það er vort traust og huggun miðt í óstöðugleikanum, að vér egum þ'g að, þú ert vort ljós og hjartans blutskipti að eilífu. Hingad til hefir þú verndad oss og viðhaldid voru lífi; vörðst þú að framhalda sömu gæðsku við oss; varðveit oss mildilega á komandi nóttu. OG! þó vér séum þess ómaklegir, sakir vors óstöðugleika í öllu góðu, þú samt vertu oss náðe

naun. Forlát ofð dagsins marg-
foldu frndir, og þídu ofð veikum
vægd, fyrir Medalsgangarans Jesú
forþénustu sakir, Amen!

Símtudags Morgun-sálmur.

Lagid: Hjartad, þánkar, hugur, stund.

Aft þína; Gud enn mér bodar, uppreun-
andi morgun-sól; þig að þrifa, er varðir
voda, væra ljedir hvíld og skjól: fyrst skal
þrifa og munnsins mál, mín af blundi þressla
sál, loppir sér í hinna þædir, um hátign þína
og miðun rædir.

2. Blunds í sadmi og lá, sem lidinn,
lífu þín vakri og til mín sá; endurnæring,
næði, fridinn, náðug veitti þín forsjá; enn
mér nýtt gætt aptur fjör, ótal bjóst mér heilla
fjör, er þú vildir að eg hlyti, uppvaknadur
og þeirra nýti.

3. Lífs þess frapta áttú alla, er mér
gættú nýtt í dag; til þín þenkja og þig
áfalla, í þrantum ber og gleði-hag; lífs míns
þædir! lögín þín, lífs: regla sé jafnan mín,
yfirvegan ástæð þinnar, unadsemdin sálar
minnar.

4. Eg vil þín með lotning' leita, og lífs
 við særið sína hvert, í elsku' og dýgd þér
 eptirbrefta, eins hreinskilinn leynt, sem bert.
 Þú minn vilja' og veikleik þjer, vertú aldrei
 hjærri mér! leid mig svo fram lífs hvern dags-
 inn, lofs að dýrðar erfi' og hagiinn!

Símtudags Morgun-bæn.

S frá uppgöngu sólarinnar, allt
 til hennar niðurgöngu, sé
 naf. id Drottins vegsamad! Þú
 hefir skapað daginn til erfðis, en
 nottina til hvíldar ois og öllum
 sköpnum. Og! hvað innilegu ást-
 ar þacklæti erum vér nú ekti skyldir
 að offra þér á þessá dags morgni,
 fyrir svo margá hvíldar-nótt og
 værdar blund, er vér allt hringad
 til þegid höfum, en vér þó sjaldn-
 ast þekkt höfum; því síður þegid
 sem velgjörð af þínni góðgjörnu
 bendi. Forirgéf, ó Fadir! vort at-
 bugaleysi, því Jesú skuld! og med-
 tat í náð þad ydrandi þackar-offur,
 sem vér nú í hans nafni framber.

um fyrri þig; vér viljum í dag og daglega hédan af sýna vort þacklæti ávartarsamt í verkinu; vér viljum láta það ásatnast í orði og athöfnun, að vér ecki forgefins þegid höfum þína náð, og notid verundar og völdveitflu í nótt og hinaad til; þér viljum vér þjóna, þig elska og þér-blýða; stork-oss med þínum kræpti til að framkvæma þenna góða ásetning í dag, svo vér lifa mættum þér til dýrdar, trúsvindir og árvakrir í voru kall og erfidi, ávartarsamir í gudhræðslunni, stöðugir í bæninni, heitir í þacklætinu og losgjörðinni til þín, þenna dag og alla tíma til æfiloka, Amen!

Þíntudags Völd. sálmur.

Þagð: O Gæðir himmestí og eilífi Gud!

Síminjól vendi í háffins flaut um, húnid oss bendir til værdar um sinn, leidd svo til enda elnn lífs dagur minn, lífa vinnstú seuda mér, Drottinn!

2. Þér, blíði Zódir! lof Þýðasta ber,
þú mig verndadír og öllu frá mér, grandi
viðadír þín gnæfandi hér, gæðska, blesaði
hvad mitt er.

3. Þú, sem vel greidir mér gæfunnar
þig, gjör það eg beidi: þín Zódur: hönd
mig, annist og leidi, mín önd þrugg þig, í
líf og deyð reidir á þig.

4. Öll skal svo heyrnin þútt ángist og
þrá, er værdar: stundin mér gleðileg, þá,
síðasti blundur þó sígi mig á, sælum Guds
sundi man eg ná.

Þíntudags Qvöld-bæn.

Gud! vertu oss syndugum lífa-
samur! Dagurinn er að qvöldi
tominu, og vér svo einum degi nær
fluttir eilífdinni, vorum reiknings-
skapar og úrþáttu tíma; vitni
nú vor samvítka hvernig vér bú-
id hofum oss undir hann í dag.
Og morg tækisari, sem oss á deg-
inum framboðist hafa til góðs,
eru midar bagnaðtt enn vera skyldi,
og fletrun þó að eilífu sleppt, morg-

um heilla • stundum ó • ytsamseka
 erdt, margir dýrmætir velgjörn-
 ingar þántalanir af oss medteknir
 og óálauslega brúkadir, eru í dag
 ónóttir á oss. Q! margvislegt
 er vort gáleysi! allt þetta vitnar
 nú í gégn oss, hverfu þúnglega vér
 erum undir syndina seldir, breiðu
 lítid oss dag frá degi áængt verði
 að fullkomnast í elífum, í þack-
 lætinu við þig, og blýðntum við
 þín blesbúð bodord; til þessa hefir
 þú þó náðarsamlega sparad oss í
 dag, og svo margna daga, sem vér
 lifad höfum; æ! gættu þó ekki í
 réttlætis dóm við oss, góði Gædri!
 fyrir þér er enginn maður, ekki
 þinn fullkomnasti jafnvel, réttlát-
 ur, heldur skódu oss vægd og verk-
 un! þú vor Skapart! þekkir best,
 af hverfu breiðu verkefni vér erum
 gjörðir! minnstu þinnar grunn-
 lausu gæðsku í Kristi Jesú, og af-
 plána allt vort ránglæti! taktu oss

undir þína guddómsegu vernd og
varateft á þessari nóttu, og frelsa
óðs frá öllu illu, því véc vonum
á þig. Amen!

Þestudags Morgun-sálmur.

Lagid: Sölin uppvarinnin er.

Ginn til ljóss alvald þitt, á mý mig sardi,
af dúrþins dái' og mýtt, dug: hressum
nærdi, líf, sem að lá, línd á förför þinni;
vernd þín, sem viðheldt mér, vottar, eg
enn sé þér, minn Gud! í minni.

2. Því skal mín þacklát sál, þér aldrei
gleyma, hegdan, hjarta og mál, höll bod
þín geyma; með nýjum dug, í dag þín fast
áfetur, að stunda dygd og dád, Drottinn!
gef veitum náð, að breyta' æ betur!

3. Eg er í hættum heim', hans glis mig
letur; en mót óvini þeim, aðstod þín hvets
ur; eg megu allt, ef þínu fraptur mig styðs
ur, súrt ef mér sendast vann, sykra það apt
ur taun, þitt fylgi, og freidur.

4. Aldrei yfirgaffst þú, þann á þig treysti;
vera skal víssa sú, von mín og hreysti; í
qvöld eg mun, áft og náð lýsa þinni, að

heldst mér á þeim stig, að óttast, Fadir! þig,
svo fríð og fínni.

Föstudágs Morgun-bæn.

Lofadur sé Gud og Fadir Drott-
ins vors Jesú Krists, og fyrir
hann vor allra náðugí Fadir! vér
birtumst nú fyrri þér á þessa dags-
morgni, gladdir af þinni miskun,
og fagnandi af þínu hjálpræði.
Vér þökkum þinni gæðsku fyrir alla
þína fódurlegu velgjörninga, og
þísum þítt nafn fyrir oss veltka
værd og vernd á afstíðinni vottu.
Í þínu nafni byrjum vér daginn
og í fullu trausti til þinnar aðstöð-
ar, viljum vér óquidnir mæta dags-
ins þjáningum. Vér lifum í þeim,
fullum freyðinga, sjálfir erum vér
breiðfir, og vort hjarta táldrag-
andi; æ Drottinn! ofirgésdú oss
því ecki, þín veiklu börn, lát þinn
otta vera vakandi í oss, og þinn
frátt fullkomnast í vorum van-

mætti, svo vér aldrei vinnum þad
 fyrí soikula syndarinnar skémtun,
 ad yfirgefa veginn þinna bodorda.
 D ver blessadi Gressari og Tals-
 maður, Drottinn Jesú! bið fyrir
 oss þínn himneska Góður: ad hann
 í dag og alla tíma, sem oss ætlað-
 tr eru ad dvelja í heiminum, vilji
 náðarsamlega varðveita oss frá
 hetinsins vondu dæmum, fíðnum
 og hneirlunum, svo vér framganga
 mættum víðlega, eins og á degi, æ-
 tid vakandi og bjáandi: ad fólkinu
 ecki í freistni. Bertú í dag í verkt
 með oss, og lát vert hjarta rétt-
 fíklad finnaft fyrí þér. Amen!

Föstudags Qvöld . sálmur.

Lagid: Gef þínni kríslu góðann fríd.

Gud Fadir! sem oss geymir vel, gæðflu
 mátt þínn eg þessa, þítt enn ad losa
 ástar þel, og miskun þínni lýsa, þal mín
 þacklát vanda vísa.

2. Eg sem þíns Anda ástgjof hlaut, er
 þínum trygðum minni, vesæll til þeirra

vægða, er naut, vann ei af missun þinn, spud uppgassit mér einu eitt sinni.

3. Gud! heilög Vera góð og trú, Gud minn, Gud fedra minna! frá móðurlífi minn varstú, æ matti' eg verður fínanast, í tölu barna teljast þinna.

4. Leid mig þitt endurlífnad barn, lát andar fríd mig nœra. Nú sofna' eg, Þadit gæðflugjarn! gíf mér hvíld tryggga' og vara, til döms lát mig ei dúrinn fara!

5. Þadit! oss hásta forða' og neyð, sel eg þér mig og minna; þér treysti' eg að mér tek þinn eid, tryggð hef eg reynda þína, aumum missun einu munt sýna.

Þestudags Dvæld. barn.

Þér þockum þér, Drottinn alvaldi Gud! þvi þú ert svo góður, að þia missunsemi varir að eilífu; sprir þana erum vér enn þá í dag með me gum gæðum ríð. uglega bleseadir, eg frá allri neyð, fækt og slisum völduglega verndadir. Þér tilbiðjum fyrri þínu augliti, og effrum þér andmjúku hjartans þacklætti fyrri allann ríð.

dóm þinnar æðstu, vægðar og
lánglundar. gæðe, er þú hefir and-
spnt oss í dag. Medtak, ó Fadir!
í náð, þessa ófullkemma, en þó ein-
lægu qvöldförn vera, þú hefir
gjarnan andmjúkar bænit, og fyr-
irlitur eckt vort veska barna. qvað.
Fadir! í þína veldngu umsjón fel-
um vér nú aptur líf og sálu, hús og
eignir, og allt það þú hefir oss
gefid. Drottinn! vér erum þín
bandaverk, og í Jesú Krísti fríd-
keypt átræla þein. lát oss ecki glata
ast, lát engarn hrifa oss af þínni
hendí. Umkríngi oss þín guddóms
nálægd, svo að hvert vér sofum eða
vokum, lifum eða deyum, séum
vér þó þínir. Gíf oss, ó Jesú!
vært að sofa í þínnu siði, að vér
á morgun gladdir uppvakna mætti-
um, til að víðfræaja þína dýrd,
þaðan í frá og að ellífu. Amen!

Laugardags Morgun-sálmur.

Lagid: Helmsfins Stjörir forsjón sálfa.

Dagur austur : lopt uppljómar, ljóssins
 Herra! dýrd sé þér! mikla vernd og milda
 dóma, miskun þín og jafnan tjer; morgun;
 roðaus blíðri brún, blesud enn nú gleður
 hún. Af sæng uppreisum sælir og gladdir, að
 sýngja lof þitt, hjartans Fadir!

2. Skapari þarð lýðs og landa, lífs
 og heilsu veltir hnöf, látt hann sanuleiks
 ljós og anda, leida, flína og styrkja okk, að
 þjóna sér í þeirri stétt, þar hann hefir okk í
 sett; sérhvert hól, sem mér kann mæta, miskun
 virðist hans að bæta.

3. Gud! hvað sem í öllum áttum, okk
 til heilla skapadit þú, eptir sínum edlis-
 háttum, eblt vora farfæld nú, gíf okk þenna
 góðann dag, góði Fadir! Sjá vorn hag, okk
 þín blesud gætsta gegmi, gædin full í betra
 heimi.

Laugardags Morgun-bæn.

Allt hvað andardrátt hefir, lofi
 Drottinu eilíflega! já, þacka
 bonum og prísfa hann, mín sál! á
 þessa dags morgni, sem verid hefir

sól og skjoldur yfir þér á umklíðinni nóttu! Drottinn! þú lætur ekki af að gjera vel við oss, daglega er þín miskun nú, hverr dagurinn segir það öðrum, og hverr nóttin kunnngjörir það annari; því skyldum vér þá þegja? vér, sem frámóðurlífi, allt fram á þessa morgun-
 stund, reynt höfum þig trúfastann verndara, Godur og forsvor? æ! að þessir uppremannandi dagar mætti nú vekja vorn anda til verdugrar þacklættis lofgjörðar þínu nafni, fyrir allar fædurlegar velgjörðir, sem þú veitt hefir oss í nótt og alla umklíðna viknu, þó vér höfum þrálega syndgadd í gégn þér, og var-
 rækt skyldu vora. Ebl með oss lyst og frapta til að endurkaupa trúlega tíðina í dag, að umbæta það, sem á vitunni forsómad höfum, og að elska þig því heitara, sem þú fyrirgefur oss fleiri afbrot. Gef oss á þessum seinasta vitunnar morgni,

í svo réttlæga að minnast vors upp-
rísu morguns og endurlífsgunar-
dags af grófinni, að vér lifa mezt-
um þenna dag og hvern dag þéd-
anar, eins og hann vera ætti vor
síðasti, og vér að komanda morgni
búast ættum við að uppvakna til
óforgengilegs lífs, og heyrta vörn
Dóm. Amen.

Laugardags Qvöld - sálmur.

Tagid: Komandi heilagi.

Til hafs sól hráðar sér, hallar út degi, eitt
steidrum endast hér, á líffins vegi.

2. O Gud! hveit annað nú, enn þá
vor bíður, auglýstir engum þú, ódarað enn
líður.

3. Nóg er að vitum vel, vort líf að
endi, og að það eins og hel, er þér í hendi.

4. Að um oss, annar sé þér, að fært
vor fæðir, hughræstir vitum vér, vísa nóg
það er.

5. Þó dagsins flundum steid, stjótt
fram að nóttu, bráðt hennar líður leid, að
ljósci öttu.

6. Evo lífið brant er breið, til bana líffins. og dauðinn einn er leið, aptur til líffins.

7. Evi lífa sérhverr á, sem sálafi segir, en andast einn og sá, sem aldrei deyir.

8. Á þína umsjón nú, ástríki Faðir! selum líf, hugg og vör, blundum svo gladdir.

Langardags Dvöld. bænn.

Þífnsamur er Drottinn, þóttinnóð-
ur og harla góðgjarn, sem í
dag og alla umliðna viku, hefir oss
og allt vert svo dásamlega verndad
og blesad, að ekkert brestur á allt
það góða, sem hann hefir lofad oss,
og vér þofum verid bæfilegir til að
þuggja. Lofad sé hans dýrdarfuða
nafn að eilífu, sem eum þá andspót
hefir á oss stærð stunnar missunnar,
auðid vorn náðar frest um eina viku,
og á heuni yfirauð oss margfold-
um velgjordum í vöku og svefni,
med björg og blesun, blífið og vard-
vettlu, heilsu og hamingju, fyrir.

gæfð ofþ margar syndir, veitt ofþ
margfeld gæði og marga upperf-
un til egin farsældar eblingar, til
ad verka vora sálubjálpi med uga
og ótta, med dygd og gudhræðslu.
QE! hvad erum vér, Drottinn! og
hvad eru vor verk þess verd, ad þú
svo mildilega þefir breytt við ofþ
og fódurlega leidd ofþ þingad til,
já, vilt nú framvegis gjöra ofþ til
góða? hversu ófullkomin er þó ekki
vor dygd? hversu alvornlítill vor
betran? hversu feld vor elska og
vort þacklæti? hversu hvífil vor
hlýdni? hve ávortarlítill vor gud-
ræfni? QE! allir vér brjótum
margfaldlega! snú þó samt ekki frá
ofþ þinni náð! yfirgefðu ofþ ekki,
því þá erum vér glataðir. Sýrir-
gef ofþ allar vorar misgjördir, all-
ar dagsins syndir og vífunnar van-
gætslu. Miskunna ofþ og heyr vora
bæn, sakir þínar grúðlausu gæðsku
og óbrigðanlegu náðar fyrirheita

í Jesú Krísti vorum Lausnara. Í
 hans nafni leggjum vér ósk og bultir
 til hvíldar. Í hans nafni treyst-
 um vér því, að þó þessi nótt verda
 ætti vor síðasta, munt dæðinn
 sjálfur snúast ok, fyrir hans dæða,
 í blesaðann værdar-blund og æski-
 lega lausu og frelsun frá allri eund
 og mæðu; þá erum vér eilíflega
 fæltir. Amen!

II. Daglegar Bænir.

Bæn á Sunnudögum.

Ólíf Gud vor Fadir á himnum!
 vér lofum þig og þökkum þér
 af hjarta fyrir allt gott, sem þessi
 dagur og allir aflifadir hafa ok
 fært frá þinni mildu fæðurbendi;
 meir er það enn það metid verði,
 og fleira enn vér fáum það talid;

Þó er sú þín miskunna mest, að þú,
 fyrri Jesum Kristi vorn Lansvara,
 áfíð hefir oss, brotlegum manna-
 sképnum, djörfúng til að kalla þig
 vorn Godur! O! hvílitanni hjær-
 leika þú hefir oss andspönt, að vér
 megum kallast þín börn. Já! sem
 Gadir hefir þú látid til vor tala í
 þínu ordi í dag, látid vara oss við
 vondu, en bætja til að vera góðir
 og stunda gott, svo vér gætum ord-
 id góðs njótandi hér og síðar. O!
 lát nú þitt ord, heilagí Gadir!
 helgast á oss, og helga oss sjálfur
 í sannleikanum, í dygdinni og öllu
 fríðilegu dagfari, að vér lifad gét-
 um þér til lofs og dýrðar, rósa nít
 við þá traustu sannfæringu: að
 þegar vér kostum kapps um að vera
 eins og þú vilt vér séum, þín góð
 og andsveip berr, munir þú, sem
 trúlyndur Skapari og bestí Gadir,
 allt vel til vor gjöra, og að loftnum
 medtaka oss, börnin þín, í himna-

ríkis sælu, til að lifa þar og lösa
þig um aldir og að eilífu. Amen!

Bæn á Mánudagum.

Bér þessum vorn anda í hærðir-
ar til þín, eilífi alhetins Hof-
undur og Stjórnari! og í Jesú
nafni biðjum: æ! lát þitt ríki,
þína dýrd og dýrkun, sannleika og
dygd, eblast og útbreidast vor á
medal, í vorum húsum og hjort-
um. Rénn ofs þú réttindi: að
vér stundum að gjöra öll vor verk
med vöndudu hugarfarir, med dygd
og góðri samvitku, eins og þína
þjónustu fyrir þínu augliti. Þinn
góði Andí, ó Jesú! fríðar-, hjær-
leiks- og eindrægnis- andí, búi í
vorum hjörtum, síðri vorri um-
gengni, og sarsæli vort húss-félag,
svo vér gladdir og rósamir lifa
mættum undir þínni stjórnum, vör
Gud og vor Lausnari! gladdir ydja
það vér gjöra egum, og vor skylda

bódur, gladdir líða, gladdir bíða, uns
 vér álitumst hæfir að medtakast í
 þitt eilífa dýrðar ríki, Drottinn
 vor Gud! lofadur um aldir. Amen!

Þæn á Þriðjudögum.

Smetanlega miðid hefir þú, góði
 Gud! lagt til vor, þinna man-
 sképna, miðid í skopuninni, miðid
 í forforgun, vernd og viðhaldi, en
 þó elma mest í því, þú gétid hefir
 oss vit á að vidurkénna þetta, að
 vidurkénna þig, eilífa ædsta Bera!
 vorn Skapara, líffins höfund og
 viðhaldara; allt sannar, að þú vilt
 oss vel, ætíð híd besta; æ! verði
 því á oss þinn góður og náðugur
 vilji. Rénn oss eptir honum að
 breyta í þannum, ordum og at-
 höfnum með vareygð og vakandi
 samvitkun, þegar vel gengur, en
 þolgæði og stöðugri von, þegar á
 mótti blæð; þá verður oss, sem þú
 vilt; vér verðum bá, fyrir reynsl.

una, fullkenninart og bæfilegir, til æðri sælu þota, í því komanda og betra lífi, sem ver Lausnari Jesús hefir fyrir oss í ljós leidd, afrekað og fulltrifsað oss að lifnu þessu lífi. Amen!

Bæn á Míðvískudagum.

Bér ándvörpum til þínar gæðsku, þú orláti Gíafarinn allra góðra hluta! og í hópi þinna tallausu lifandi sképna, bðjum: blessa oss Gud vor Gud! og gíf oss það vér dag hvern viðþurfum til líffins viðnrhalds, til nautnar, skjóls og svölunar lífhamanna, og til áærgju vorum salum. Blessa vort hús og handabla, vora yðu og erfíð, svo vér lifað gétum nýtsamir í voru standi, oss og meðbræðrum þarfir; getum með gleðu gæði og góðri samvitfku neytt egin brauds í sveita vors andlitis; getum spút vorn góðvilja og vora trú ávártarsama

við þurfsandi, af því, sem þú gæf-
ur oss. Já, blessa oss það þú útbýt-
ir oss! gæf að vér þyggjum það,
bandtérum og netum sem þínar
gífur, með greind og gudsæfni,
ánægju og þakfargjerd, þá verður
það oss nægi'egt, notagott og b'ess-
að fyrir lífhama veru og sálu, í
Jesú nafni. Amen!

Þæn á Gímtudozum.

Med bljúðum og ydrandi anda
M ákallum vér þig, ó Gud! þú
brotlegra manna eilífi misfurnari!
viðurfénaum þér vorar margfeldu
ártedningar, með hverjum vér svo
þrátt höfum gjort oss ómaklega
þinnar náðar, og í Jesú nafni bid-
jum fyrirgefningar á þeim. Q!
líkasamt Gadir! þú þeckir vort stad-
líla mannedli; þó vér optast hef-
um viljann, opt líka vidleittit til
ens góða, brestur oss tidum áræði,
tidum líka floduglyndi til að fram-

græma þad. Þorkéun vannætti
verum; samvetka vorum vilja, og
ávarta vora vitleitni, að láfa af
illu, en læra gott að gjöra. Þitt
dæmi, vor ljúfi Lausnari! bætist
oss, og þinn andi styrkti oss til að
fyrirgæfa og minna þeim geds, er
við oss kunna afgjera, svo vér fá-
um kemist sem nærst þínum fót-
stæfum. líkst þér í mannelstu, og
eptir þínum orði og fyrirbeiti. Verið
fullvísir um fyrir gæfningu vorra
synda. Amen!

Þæn á Festudegum.

Gæmi, tráfasti Gud! þú full-
komnaasti! þú best! vor hjart-
ans unan sé sem tíðast um þig að
þenkja, þín velt að skoda, þinn vil-
ja að stunda, og þína vagn að ret-
ja, svo vér ekki leidumst í freistni;
ekki látum oss tæla af villtra fósna
og vondra dæma ginnirgum; ekki
efnumst um, að öll þín stjórnan er vís

og góð, allir þínir veatir elnæmiskun og trúfesti. Leid oss eptir þínu ráði og í þínum sannleiða, að vér lærum rétt að meta stundlega gæði, svo að brúka heimininn, að vér ekki misbrúkum hann, ekki spíllum þínum góðu gáfum, né meidum sjálfa oss. Styd oss og styrkt með þínum kræfti gegn freistinganna ofurebtili. að vér ekki föllum, heldur fáum fladist, vardveitt trúna og góða samvitöku til æfiloka; þá er oss viss sigurkransinn eptir þínum styrcheitum. Amen!

Örn á Laugardögum.

Þor hjálp stendur í þínum höndum, þú alnáttugi himins og jarðar Skapari! — æ þann hugfoulandi þánka! — Því vongladari vogum vér að bidja: mikla nú, góðt Gæði! á oss þínn mátt og þína miskun, og snú frá oss öllu því, sem þú einn þeckir að gæti

erddid oss til skada á sálu edur líf-
hama, æru edur velferd. Gæddú
oss vitðmunni til að framganga for-
sállega í heimi þessum; engum
gefa bænir þínar, engum skada í noct-
rum blut, en vaka jafnan yfir
sunnvitsfu vorri; hún fylgir oss
lenast; hún gétur bæði glæði og
lífa skadad oss mest. Þetta skyldi
oss aldrei gleymast; hvar sem vér
erum staddir, eða hvað sem vér gör-
um, því þá gétum vér lifað örugg-
ir í fullri trú og von um, að þú,
vor trúshandi Skapari! munir leida
oss flaklaust gegnum líffins bætt-
ur og torfærur, og lofs frelsa oss
frá öllu illu, en hjálpa oss til þíns
himneska ríkis, því þú etútt megn-
ar öllu að eilífu. Amen!

III. Hátíða Bænir.

I ó l a B æ n.

Lof og dýrd sé Gudi í hærfsum
 hæðnum! sem eptir sinn oran-
 sakanlega vísdóms- og miskunar-
 ráðt, hefir frá eilífd fyrirbugað oss
 syndnum monnum bjálpar. med-
 al í sinnu eingétnum, elskulega
 Soni, Jesu Kristi, sem í uppfyll-
 ingu timans er af Fæðursins skauti
 útgenginn; fæddur af qvinnum og
 lögmaðlinu undirorpinn. Lof og
 heidur sé þér, Guds eingetni Son-
 ur! þú, Fæðursins dýrðar-ljómi og
 sanna imind hans guddóms vern,
 sem oss ert í hetminn sendur og
 gefinn til réttlættis, vísdóms, hæl-
 unnar og eilítrar sálubjálpar. Vel-
 kominn vertú oss þinni Kristni!
 sem af þínum guddómlegu lærðóm

um helgud og upplýst er, til að þeck-
ja á hvort hún trauir og þá sælu
arfleifd, sem oss ellum er, fyrir
þína koldiefu og hingatdbund; tun-
siqlud í von eftirkomandi gæða.
Velkominu vertú oss, ó Jesú! vor
blóðtenandi bróðir, sem med þínni
bleisadri fæðingu. blessad og he'g-
ad hefir vora fæðingu. Þú gjörðs-
títt veift og hjálpa þurfandi barn
elag og vér; þú ert oss, að ellum
syni lausum breiðfletka, líkur orð-
inn, þú vilt því bera vorfunsent
med oss, þínum bræðrum, og þín-
ja med þínum frapti í ellum vor-
um breiðfletka. Blessad og hátíð-
leg vert oss þín fæðing! veri hún
svo andvirði'eg, sem hún annars
var fyrir heiminum; hún er oss
þó, sem trúum á þitt nafn, dýrð-
legt fridar. merkt á milli Guds og
manna, já, rifuglég bleisunar-lind
allra gæða, tíman'egra og eilífra.
Vér nálagjum oss í þaukunnunum

Þínum Fæðingar stalli, og tilbid-
jum þig, beinsfing Lærimestara!
géf oss að fylgja þínum sannleika!
vér ákollum þig, vorn sálubjá'p-
ara! géf oss að standa stöðugum í
þínni vídurkæuningu og Guds ótta,
allt til æfileka! vér þrífum þig,
vorn Dómara! æ! géf oss svo hér
á jörðu að taka þínni fæðingu og
fæðingar notum, að vér á þíðan
fyrir þínum dómi, álitast meæt-
um verðugir að innleidast í þína
dórd, og þar undirtaka og samþing-
ja með öllum hinneskum birt-
sveitum, Englum og útvoðum,
þínn lofgjörðar þríf að eilífu.
Hallelújah!

N á r s B æ n.

Eilíf alldanna Fadri! hjá þér eru
þúsund ár sem einn dagur, og
einn dagur, sem þúsund ár; þínn
aldur er æ þínn sami, en oss flýtur

hver dagurinn, vísan, árid, öldin, nær tí nans og eilífðarinnar aldamótum, nær enda vors aldurs og dómnum. Döfluga stráumur tímans hefir, hráðar enn vér alvarlega fengum aðgáð, borid oss enu þá áfram um eitt ár, nær þessum oss markverðu takmörkun. Þor Gud! óttaslegnir rennumi vér augum til umliðna ársins og þessara takmarka; árid útrann, en vér blýgðumst að líta til þessa af oss misbrúkaða tíma. Vér meðtókum af þíni: Þodurhendi allt það gott til sálar og lífs, sem þin milda forsjón sá oss fyrir bestu; flestir nutu heilsu og þess gælda, ánægju og nægrar atvinnu; flestir rífluglegar blessunar af lopti, jörðu og vötnum, og blessunar í störfum, og útréttingum. Þitt orð vakti oss af andvaraleysinu, lósti oss á dygdanna veg, og hvatti

ad skunda hann, en vér dauðbeirðumist við þinni raustu, og aðhræltumist öllu framfar heimslús fláráðninguningar, meðtökum þitt orlæti og fædurlegu blesgun þackarlítid, og virðtum allt þetta, sem smá-munt, þinar bendingar með kæld-sinni og dofinleika, þitt lárglund-ar-géd og miskun með nggleysi, ef ecki með forherðingun. **Q**vor **G**ud! viljir þú í réttlætisdomi við oss gánga, Drottinn! hverr fær þá stadið? viljir þú með ártinu enda vora daga og þína náð við oss, með hvílkri skélfingu nættum vér þá ecki horfa fram að því óttalega, sem á eptir færir? en — vér biðjum, líknsami Gadir! og vitum þó ecki hvers biðja ber — vér full-treystum þinni miskun, að þú sjá-ir vægd vorum, vöndsku háttum stórum; að þú með velsöknun med-taka viljir þá veiklu losgjörd, sem vér nú við þessí áráskipti af innsta

hjartans grunnu framberum sam-
 hnga fyrri þig. Q! eilíft lof og
 ódandlegar þackir séu þér, vor Fad-
 ir! fyrir alla þína trúfesti og misk-
 un við oss, alla þína dásömu hand-
 leidslu á oss um afliðid ár. Vær
 bjóðum og fulltreystum þinni for-
 sjen sem allt hingat til þess oss
 svo fædurlega annast, að þú á í
 bendfarandi ári, láttir þitt sann-
 leiks orð vera lampa vorra fæta,
 og ljós á vorum vegum, sendir þann
 sama vísdom í vor hjertu, þann
 vísdom, að óttast og elska þig, fram-
 ríftir alla blúti. Vær fulltreystum
 því, að þú, sem miskunar þig ríftir
 ell þín handaverk, og stjórnar
 þeim öllum með svo mikilli um-
 byggju, að enginn titlingur fellur
 á jordu án þíns Fædurs vilja, að
 þú sem talid þess ell vor höfud-
 bær, og reitst á hverju vær höfum
 þess, og af hverju not, sem oss er

fjálfum huld, munir, fyrir Jesú
 sakir, alla hluti við oss betur gjöra,
 en vér skynjum um að biðja; munir
 því blessa, vernda og varðveita oss
 alla á fálun og lífi á komanda ári;
 blessa og styrkja vörn Konung og
 hans háa hús; blessa Kristinnar
 Hofudstéttir hjá oss; Húsfjörn,
 Baldstjörn, Rénnidóm; blessa einn
 og sérhvern meðal þinna mann-
 sképna; blessa vort nauðþreyngda
 Fedurland með haganlegri og frjóf-
 samri vedurátt, jafdarinnar, haf-
 ins og vatnanna ágóða, laudsins
 og líffins ávortu; blessa hvers og
 eins störf, vöð og sveita í ærlegri
 þöglun, vor ferðaleg og útréttingar
 á sjó og landi; vernda og blómga
 réttshna kauphöndlun og viðskipti
 manna á milli; bjóða hafinu, að
 láta oss sína andlegd og blessun í
 té; bjóða: að himininn ecki til
 lengdar, né til hallæris verði oss
 sem járn, eða jordin sem kopar:

bjóða styrjöld og drepfóttum að
 ganga framhjá vorum veiklidada
 og fámenna Hólma; bjóða hrygd
 og þjáningum þeirra, sem sýnja
 undir hjúðóms og mótlættinganna
 þunga, á þér þægilegri og vorum
 lidandi bræðrum hentugri tíð, að
 snúast í gleðiríkanu fögnud; já,
 munt þú blesða lærdómsmentir vor
 á medal og alla framfarar vitleit-
 ni í vísdómi og dygd, og lofsins
 blesða oss alla með lækuscelli ró-
 seind og fríði; tanbyrdis fríði og
 ástsemití voru landi; fríði á vorum
 betnilum, að engin úlfbúð né tró-
 drægni megi sundurflíta vor sam-
 egtnleg fjærleiks- og samheldis-
 bond; fríði í vorum hjörtum; sam-
 vitkunnað dómæta fríði; þeim
 fríði við þig, sem allur heimurinn
 og hans glaunnur ecki fær gífir.
 Rénn oss svo að telja öll vor æfi-
 ár, mánuði og daga, að vér vífir
 og forsjálfr verðum, svo að brúka

sérhvert ár og þess daga, á meðan
 nú ár og nýir dagar gefast oss, að
 vér óskélfdir vegum að mæta fyrir
 eilífðartínnar dómstólt, að líðnum
 æfjannar árum, með reifningu tórtu
 brúkun vorra ára og daga þér í
 heimt. Í Jesú dýrmæta nafni
 biðjum og vonum vér alls þessa,
 mildiríkasti Gud og Faðir! þaus
 vegna muntu þú fölla alla vora
 nauðþurft, eptir þínum dýrðar
 ríkdómi. Amen!

P á s s a B æ n.

Sendan'egar þakfir, dýrd og heid-
 ur séu þér, alvaldi Gud! mik-
 til að ráði og mektugur í athöfn-
 um, þú sem með þínum volduga
 frapptíútleiddir af dauðanum þínn
 mikla birðir sandanna, Drottinn
 Jesúm Krísi! vér lofum og tilbið-
 jum þitt háleita nafn og þínum
 þína heilsumsamleau náð, sem nú er
 opinber orðin öllum heimi, í vors

Endurlausnara dýrðlegu upprísu
 Nú hefir þú til fulls auglýst þann
 að vera þinn eingétli Son, betungs-
 ins Lausnara, lífs og lífgjafara;
 nú er þans Lærdómur og Evangeli-
 um innfígladur og staðfestur gud-
 dómslegur sannleiki; nú eru öll þín
 fyrirheit í Jesú Kristi uppfyllt og
 að eilífu sönnuð að vera já og Amen!
 já, nú eru lífið og ódaudlegleikinn
 í ljós leidd. Daudi! hvar er nú
 þinn bróðdur og þannvænna sigd?
 Jesús lifir! svo þó vér deyum, mun-
 um vér þó lifa, lifa með þér; ó
 Jesús! lifa eilíflega sæltr. Daudi,
 grof og forrotnan! hvar er nú þín
 flaur? Jesús lifir! og hefir með
 sínum fíðþægjandi dauda og sig-
 ursælu upprísu afmáð alla þína
 skélsingu, svo þú ert nú orðinn vært
 hvíldar og gevissu herbergi til
 dýrðlegrar endurlífgnar öllum
 Guds börnum. Nú kunnum vér,
 midt í daudann, sigribrósandi að

þingja þér lof, góði Gud! sem of
 þessu sigurtíni gífur fyrir Drottinn voru
 Jesúm Krist, já, vér erum þess full-
 vissir, að þegar vér einungis kapp-
 kostum að stríða naddir þínum merk-
 jum, vor upprísið Láusnari! lífum
 og líðum eftir þínu dæmi, svo mun-
 um vér að lyktum, sem þú, í þínum
 frætti fá sigrinum haldið. Sé of
 þín hátíðlega upprisa minning, ó
 Jesú! í dag freptu upphvatning
 til endurnýngar lífdaganna fram-
 vegis, svo þegar vér til fulls afklæd-
 ast fáum forgengilegleikanum, að
 vér þá endurnýast nættum til vege-
 samlegs lífs og sælufullrar skedun-
 ar þinna dýrðlegu dásæmdar verka,
 vor Gud! lofður og blesður nú
 hédan í frá og að eilífu. Amen!

Uppstigningardags Bæn.

Sálettlega heidrður og veggjams-
 adur sértú af öllum tungum
 Engla og manna, Drottinn Jesú!

seint í þánni dórðlegu uppstigningu
 upphafinn ert yfir allt hvað hátt og
 háleitt nefnast má á himni og jörðu.
 Itr dýptinn upphefjunt vér vorn
 huga og sálu í hærðirnar til þín, og
 í hetlognum hugleiðingum leitum
 þess, sem þar upptar, hvar þú ert,
 vor bróðir, Jesú! Hverr vill nú
 framar áklaga oss, þín útvalin börn?
 Þú Gud! ert Hjälfur, sem réttlæt-
 tr, hverr megnar þá að fordæma?
 Þú Kristi! ert sá, sem lídidd hefir
 og dáiinn ert, já, miklu framar, þú,
 sem upp aptur ert vakinn, þú,
 sem setstur ert til Kraptarins hæart
 handar og bidur fyrir oss. Di-
 skyldum vér nú, vora stuttu hververu
 tid, lengur leita vorrt ódaudlegu
 sálu ánægju í svíknlli syndarinnar
 skémtun, í gjálífi og heimslus sá-
 nhta hégónna, vér, sem egum sælu-
 fullann ódaudlegleika í vændum á
 himnum med þér, vor upphafdi
 Lansnari! skyldum vér meta fall-

vælt stundar-gæði fyrir vort ædsta
góða, og niðursæklva oss í minnad-
arlíf, en eðli miklu framur hafa
vora ungengni á himni, hvar vor
borgarréttur er, og hvað an vér vænt-
um Frelsara vors og Drottins Je-
sú Krists? Þá gangad hefir þú, ó Je-
sú! vísad oss veginn; drag þú vor
hjörtu, laungun og vilja eptir þér í
hæðirnar, svo vér ætíð gladdir af
bontni hofum vorn huga festum á
því himneska, óforögengilega, eilífa,
og leitum oss miðsenda með því,
ad gjöra oss æ hæfilegri og hæfilegri
til tuggaungu í þá sælusfullu vistar-
veru, sem þú, vor Frelsari! ert und-
an oss genginn, ad tilbúa oss með þér
sjálfum í himnaríki eilíflega. Amen!

Hvítasunnun Bæn.

D þú sannhællagi guddóms Audi;
Audi ráðs og skilnings! Audi
viðurkénningarnar og ótta Drott-
ins! þú vor leiddogi og Lærimæst-

art til elsiðs lífs! Þið lofum og
 dörkun, þið ákallum og tilbiðjum
 vér á þessari dýrðlegu hátíð og
 Stíptunar-degi Jesú Krists Kir-
 ju á jörðinni: uppfyll nú vor
 hjörtu og vorn helgidómt með þíni
 guddómlegu sérlegri náðar nálægd,
 svo vor Gudsþjónusta mætti ské
 með réttum anda, og verða þér,
 vor Gud! vel þóknanlegt offur í
 dag. Lát þinn allt megnanda
 krapt, sem völduglega útbrynjadt
 og styrkti Jesú Postula til einard-
 legrar sannleiksins viderkennningar,
 lát hann et mig verðandi vera í vor-
 um hjörtum, að vér fústir og viljug-
 tr h'ðunnist og fylgjum þeim vider-
 kennda sannleika. Uppíðs vorn
 skilning, gef oss viðdómt, greind
 og djörfúng til að þeckja vóndt
 frá góðu, dygd frá loftum; lyst og
 krapta til að fylgja sannleikanum
 og elska hann; hugbreytti og alvörn-
 gefni til að yfirvinna sjálfa oss,

allar freistingar, hræfni og hreks-
 vísi og allt það, þér er mótstæði-
 legt. Dýna vorn munu, huga og
 hjarta til að tala og þenkja um og
 viðfræggja þínar dásemdir. Helga
 vorn vilja til fústrar framkvæmdar
 alls þess góða, er þú gífur oss
 krapta og meðöl og tækifæri til, svo
 vér með orði og verki í öllum blut-
 um orðid gætum verkfæri í þinni
 hendi, til að ebla Guds dýrd, verka
 vora sálubjálpy og styrkja til að rót-
 festa Kristinnámans kjærleiks-
 anda á meðal manna. Og!
 helga þú oss í sannleikanum! við-
 hald oss í trúnni! hreinsa vorar
 samvitkur frá öllum dandlegum
 verkum! gjör oss kröptuga, heita,
 støduga í bænni, í lofgjördinni
 og þaklættinu til Guds, ávartar-
 sama í gudhræðslunni, þolgóða í
 þrautunum og vonglada í dand-
 anum, að vér þá hafa mættum
 þinn vitnisburd grundvalladann í

vorum sálum um þad, að vér séum
Guds börn og erfingjar eilífs lífs.
Bænheyr ofs, góði heilagi Andí!
Þér sé lof og dýrd um, allar aldir,
Amen!

Bæn eptir Prédikan á Sunnu-
og Helgi-dögum.

Lof og pris og þakargjöld sé þér,
mildiríki Gud og Fadír! að þú
létst ofs, sem ráfudum í vanþeck-
ingar-og villu-mírkum, uppreнна
fagurt ljós þinna sannleiks orða,
kennir ofs að þeckja veginn til ei-
lifrar farfældar, nefnilega: þig
einann að vera sannann Gud, og
Jesúm Krist af þér útsendann, til
urplósingar, betrunar og frelsis
þínum mannaþépnun; kennir ofs
að þeckja þitt vísdóms ráð ofs til
leldréttingar, þínar ályktanir um
ofs, vorar skyldur við þig, ofs
sjálfa og vora meðbrædur; kennir
að þeckja vora áqverðun til ævar-

andi gleði og ánægju, ef vér ad eins blóðnumst þínum fódurlega vilja, og kappfestum í eslu voru líferni ad láta í ljósi ávextu verðunga þínni þeckingu og dýrkun og trúlega fylgjum vors Meistarara Jesú lærdómi og dygda dæmum. D! ad vér jafnan létum oss bugfast, ad laga allt vort líf eptir þínu orði og vilja, daglega ad taka framfarum í vísðómi og dygd, í stuttu mált: verda þér í fullkomlegleika æ líkari, þóknunlegri og verdugri til manna tignarlega nafns og fyrirheitinnar fullsælu með sjálfum þér. D! ad síst þurfi rættast á oss: ad Jesú lærdóms ljós hafi oss skínid, en vér þó frammar elskad vanþeckingar og andvaraleysisins mirkur ein þetta skjæra ljós, hvers vegna Jesú af oss vanvirðtu orð á síðan skulu dæma oss á efsta degi, heldur ad þessi líffins orð mættu verda þínn kraptur til vörrar sálu.

hjálpar. O Gud! þú hefur það marga, er ofþ kunn að tæla og afvega leida, vorn vanmátt og vorn breiðleika; þín náð vorkénni vorum vanmætti, og þinn frógtur sé í vorum breiðleika máttugur. Amen!

IV. Misþiraskipta Bænir.

Bæn í útgaungu Sumars.

Þgrípanlega eilífa Vera! vér tilbidjum, þig vorn Gud, vidurkénnum þig vorn Skapara, þeckum þér vorum Belgjörara, og ákessum þig vorn Fedur! Þú hefur trecki látid þig vera án vitnisburðar þetta aflidandi Sumar, heldur enn endraruær. Þú hefur opínder.

ad þú gefyrir oss þinn orláta gjafar-
ann allra gæða, þarad þú veittir
oss svo margt og mikid gott, gafst
oss dagg af þinni og frjófsantar
árstíðir. Þín blíða sól hefir skín-
id yfir oss, opt vanþackláta, án
manngretnar álits, allt bendir oss
til þín, og lætur oss þreifa á þeim
eilífa saunleika: Drottinn er öll-
um góður, og hann miskunar sig
yfir öll sín verk, jörðin er full af
hans góðgæti. Já, miskuna þig
yfir oss, og sýn oss þína góðgæti
framvegis, mildi Gæði! Blessa
oss þínar gáfur, þær þín orlætis
hönd rétt hefir oss gégnum náttúr-
una; blessa voru Sumarsveita, öll
vor hetmills faung úti og inni, sem
þú gæfir hefir oss greind og frapta
í þínum ótta ad abla oss, svo vér
stadist fánm Betrarns óblídur.
Þegar sólarinnar fagra ljós fer,
við vetrarns komu, ad fjærlæg-
jast vorn kalda bústað, æt þá vertú

• sjálfur vor hressandi vonar-sól og
hlifdar-skjoldur gegn öllum sárum
hugar-sorgum, öllum þekktum og
óþekktum háskasemdum. Þyrirgef
oss tímans, líffins og þinna gáfna
misbráðum! Þyri Jesú skuld heyr
þú vora bæn, álist vora þors og upp-
fyll hana, eptir þínum dýrðarík-
ðómi. Amen!

Bæn í iunguungu Betrar.

Vísðómsfulli aldaña Sjörnart,
vor Gud og mildiríki Radir!
þú hefir skapað Sumar og Betur,
blíðt og stríðt, hverjutveggju þessu
megnar þú einn að stjórna þínum
mannsképnunni til besta. Þinn vís-
dómur er óransakanlegur og þíni
vilji óumbreytanleg gæðska, það
er vor einka von og huggan þinna
veiku, alls-þurfandi sképna, sem
med tímanna straumi og tilfellsanna
bíltingum framleiddum vora óvísgu
dagatölu, sem æfintýri. **VE!** vér

þeckjum það og þökkum þína gæðsku
 góði Gæði! sem verndad hefir oss
 svo dásamlega, og varðveitt allt
 til þessa tíma, að vér ecki höfum,
 svo að segja, steytt fót vörn við
 fleini. Þú hefir ecki einungis blift
 oss við öllum slisum aflidid Sum-
 ar, heldur þar á ofan rifuglega
 blessad oss af loytnu, jördunni
 og sjónum, farsælt vora útbegu,
 og framboðid oss fletri blessunar-
 gæði til ánxgjú og þarfa, enu vér
 höfum haft vit á að þyggja og
 færa oss í nýti; já, alla vora naud-
 þurft hefir þú uppsyllt, eptir þín-
 um dýrðar ríkdómi í Jesú Krísti,
 það vidurkennir nú vor sála með
 sonarlegu hjartans þacklæti, er
 vér þenkjum úti þína óumbeyttu
 guddóms vernd og viðbóndun við
 oss aflidid Sumar. QE! vér höf-
 um verid ómállegtr þinnar nádar,
 er þú hefir oss í tje látid miklar
 gæðsku gnóttir, og þó vér höfum

ekki ætíð fengið vorar ómettan-
 leau, já, opt skadlegu eðfir upp-
 fulltar, megum vér þó þrísá þína
 vísdómsfullu góðgírni, sem vett-
 ir oss það eina, er þú sjer oss
 fyrir bestu, og því bljúgir eg ndr-
 andi vildurkénna: minni erum
 vér allri þeirri miskunsemi og
 trúfesti, sem þú hefir andþótt oss,
 já, ef overdugir erum vér til að
 þora að vænta þess sama af þér
 framvegis. En fyrir Jesú vors
 bróðurs sakir, sakir þinna egin
 órnúfanlegu Guddóms fyrirheita,
 vertú oss framvegis náðugur á
 komanda Betri. Tak oss að þér,
 sem Fadir, vér viljum vera þín
 börn, og sem börn felum vér oss
 með lífi og sálu og öllum efn-
 um á þitt miskunnar vald. Vertú
 vor blíð í háskanum, vort hæli í
 naundunum, vor leiddtogi á öllum
 verum óvísnu stigum, já, vertú
 vor allra Fadir og Gud í Jesú

nasni, í hans nasni biðjum vér, í
hans nasni bænhæyr oss. Amen!

Bæn í átgaungu Betrar.

Med glöðværum anda og lofsöng-
jandi tungu þrífum vér þig,
vor Gadir og Herra himins og jard-
ar! vor hjálp stendur í þínum
höndum; þú miskenn og trúfesti er
stadföst yfir oss, þínum skynjaudi
sképnum, frá öndverdu heims, frá
kyni til kyns, í stríðu sem blíðu.
Betrarins hörkur og harðveldri
gjörir þú að þínum þénurum, hagl
og eldingar að þínum sendibodum,
er léuna ega oss varld og víturlega
tímans brúkun; þú mentar oss
þannig, góði Gud! til æðri full-
kunnunar síðarneir; þess vegna
þrífur vor sála þig, og þacklát víð-
urkémnt: allt er af þér með víð-
dómi nídurskipað, allt þitt ráð, oss
þín stjóruan og vegtr eilíf speki og
gæðska. Þú ert verndari hins vol-

ada, sem ráðvandur treystir þér; vort örugga athvarf hefir þú verið á tíma neyðar og mannauna þenna Betur, eins og allar umsidnar, æfistundir, því skulum vér af hjarta á þá vona, og gledja oss við þá vísu: að þú svo fúslega hjálpar. Þú gífur Sumar og Betur, skín eptir þér; þú troytar að sonnu, en ofurgéfur þó ecki dandanum. Lofadur sé Gud! sem leidd hefir oss lífs og heila fram að þessa Betrar enda, forforgað oss og frelsað frá morqum þekktum, en þó víst ótal fleiri óþekktum háskasendum. Þagna skulum vér því og gladdir segja: lofad sé nafnid Drottins að eilífu. Amen!

Þæn í tangaungu Sumars.

Þegsamad sé þitt dýrðarfulla nafn að eilífu, alvoldugt tímanna Stjórnari! þitt ord, Drottinn! er Sannleikurinn, og þín

fyrirbætt bregðast öldrei; þú býd-
ur, svo stéður það, þú skipar, og
það stendur svo, þín stjórnan er
dásamleg, og þín niðurradan í nátt-
úrunni raskast ekki um aldur og
æfi; þú hefir skapað Sumar og
Zetúr, ljós og mörkur, frost og
hita, blíðt og stríðt, allt hefir þú
það tilfett til þarfa oss þínum skép-
um; sú vísdó og skipan stendur enn
þá stöðugt; Zetúrin er aflidinn,
en Sumarid tekur við; lof sé þér
fyrir lidna: lífs stundir! já, eilífar
þakfir séu þér fyrir blíð og viðhald,
björg og blesun, og allt gott oss
veitt og æfíð til lífs og salar á af-
lidnum Zetrí! Því framar, séu
vér þesum verid komnir nýr á þína
náðugu varatekt, því áþreisanlegrí
hefir þú andsjúkt oss þana; þú hefir
hlíft oss fyrir verðskuldudn synda-
stráfi, fyrir slisum og lístjout, eng-
tu almennum neyd hefir náð að granda
oss, eður voru hjæra Góðurlandi;

allar Betrarings óblíður, allar þín-
 ar fedurlegu bendingar til vor,
 hafa síðladar verið með nákvæm-
 unu vægd og voðunsemt, já, ell
 þín viðhaldan, ráð og vegir rífr
 oss, hafa verið emhjær mistun
 og trúfesti; vér höfum syndgæd
 vér höfum verðskuldad reiddi, en
 þú hefir and þut oss náð, æ! lát
 þana framvegis viðhaldað rífr oss
 í Jesú nafni! gef oss með nýn
 Sumri nýja blesun! farsæl oss
 þínar gáfur, þitt lán og allar skýpa-
 ur, farsæl vora útvegi, vort erfði
 og atvinnu og allt það vér tökum
 oss fyrir bendur til sjós og lands, í
 þínum otta. Biðd lovti, jörd og
 sjó að færa oss þína blesun, en
 gef oss með þacklæti og sonarlegri
 andmælt, að taka við því öllu, hvert
 það verður mikid eða litid, sem
 þín speki álítur þémanlegt að út-
 hluta oss, til hagsælda og nota, af
 jörðneskum gæðum þetta Sumar.

Ebl- hjá oss stöðugt trúnaðar-
traust til þinnar forðargunar, og
vardveit oss frá óþarfa völti og
heidinalegri bálsorg. Þú, vor
blunneski Gæðir! veitst hvers vér
við þurfum, uppfyll alla vora
naudþurf, eftir þínum dýrðar
ríkðómi í Jesu Krísti! Í hans
nafni birjum vér glæðir Sumartíð;
gef að það verði oss blesunar-
rík og notafæll undirbúningss og
fúllkomunnar-tíð, til ríkgleð-
ar uppkæru á síðan í eilífðinni.
Amen!

V. Sakramentis Bænir.

Skrifta-málin.

Mín hjært, verdugt Gadir í Krísti! eg bíd Þú: að heyrna mínar jáfningu, nýperfa mínar guds-rætni, hugga mig með Guds orði, og svo boda mér sannýdrandi qvittun synda mínnar í Jesú nafni!

Eg aum og syndug manneskja játa alníttugum Gudi og öllum hans stórmættum, en afneita mínun og hans óvinnu, synd og öllu ógudlegu athæfi. Líka meðkénnt eg fyrir Gudi og Þú, mín hjært Gadir! að eg er sekr í óteljandi syndum í gegn mínnu Gudi og Skapara. Eg meðkénnt, að eg hafi móti hans vilja og bodordum brotíð í þáttum, ordum og verkum, og þá sjaldan eg hafi rétt ein-

læglega viljad gjera það góða, þess-
ir þó jafnan led, d vidd mig það hid
vonda. **QE!** þetta áugr ar mig nú
af hjarta, eg vil eg þó segja allra
m'anna synða ydrast, þeim afláta
eg viddsjá med rétttri trú og traust
til Guds miskunar, fyrir Jesum
Krist minn Lausnara. Eg endur-
nópa nú alvarlega það heit og lof-
erd fyrir Guds alfragna augliti
og Ydur, að láta mér daglega
framfara í öllu góðu, eptir míns
Bressara dæmi, hvers þínu og danda
endurminniagnu eð halda vil í dag;
Gud viddist að gefa mér náð sína
þar til í Jesu nafni. Amen!

Bæn fyrir Skriftr.

Ansafa mig, ó Gud! og prófa
mítt hjarta! gíf mér að þess-
ja, hvert eg hefi einlæglega elskad
þig, og hvert eg hefi alvarlega
látid mér vera umbugað um minn
fríttindóm. Opna minn skiln-

ing svo eg læri rétt að þeckja hjálfa-
ann mig, að eg eeki, mér til skada,
þágt hjálfaann mig á talar í því,
sem mest áridur, í mínum sálu-
hjálpar-efnum, né gjeri lítid úr
svadunum, sem þú hatar. Minn
Gud! eg vil nú, fyrir þínum af-
skygnum augnum, í ansaka mitt hjarta
og mitt framferði; eg vil eeki
fyrir neyta helds og blóds míns
Frelsara, heldur enn eg með vísun
gétu sagt, að eg sé hans sannarlegt
barn, er framvegis vilji leitast við
að blóðnast og breyta eptir hon-
um. Gef mér hér til aðstod þíns
góða Anda, minn Gud! eg vil nú
ganga fram fyrir þínn þénara og
medfélna þér og honum mínar
syndir, æ! fyrir þér fæ eg eeki dul-
ist; það mun fyrir þínum dómi á
sidan opinbert veida ossum Engl-
um og mönnum, hverr eg er. Lát
mig því, minn góði Gud! eeki

svíkja sjálfann mig, heldur með
bræðislausu hjarta framkoma
fyrir þig í dag og ætíð. Amen!

Bæn eptir Skriftir.

Lofa þú Drottinn, sála mín! nú
en eg þess vís, að Gud hefir,
fyrir míns Frelsara Jesú Krists
Fuld, fyrirgefð mér allar mínar
syndir, þegar eg að eins efni þau
elstu og blóðnis heit, er eg nú vann
mínum Skapara; eg hefi ekki ann-
að forþénad enn straff, en Gud
hefir auðshat mér náð; hans Son-
ur er á krossinum. Dáinn lífa fyrir
mig, svo eg mætti lífa. Nú vil
eg framvegis, til þóknunar mín-
um Gudi og Frelsara, sem svo
míðid elskadi mig; hata allar synd-
ir, og í öllu ástunda, að blóðnast
hans bodordum; þessu hefi eg nú
lofad þér, minn Gud og minn
Frelsari! lát mig aldrei í mínni
ungengni gleyma þessu lofordi,

Þá verð eð verdugur þorð-æstur
við míns Þressara qvoldmáltið í
ðag, eg fæ þá fullvissu um minna
synda fyrirgéfningu, sem eg gét
þuagað mig við í lífi og dauða,
Amen!

Bæn fyrir Þergíngu.

Svo syndugur, svo óverðugur,
sem eg er, svo vill þó minn
Þressart unna mér þeirrar náðar,
að eg má nú framfema að hans
háberði, til að meðtaka þar hans
líthama og blóð, svo sem pant og
fullvissu um minna synda fyrir-
géfningu. O! minn Guð! gef
mér náð til að kannast við, hverfu
grunnlaus þessi elska er! Guðs
Sonur, hálfur Þedursins ljóni,
þriggisti fyrir minnar syndir allt í
dauðann; Guðs Sonur sveitir
blóðinu undir minni og alls þeims-
ins synda sekt; Guðs Sonur læt-
ur sig þetta, spotta, húðstrýkja,

þyrum krúna og á krossinn negla,
til að endurleyfa mig, sem var
haus-óvinur; Guds Sonur leggur
sín líf út fyrir mig, er sekur var
eillífs danda. Hversu dýru verði
em ég keyptur! hversu eldúngis
heyrir ég, með öllum kröptum sál-
ar og líkama, mínum Frelsara til,
sem svo heitt hefir elskað mig! með
þessum þaunkum vil ég ganga upp
að þínu borti, mín guddómlegi
ástvinnur! þakklátur yfirvega þína
ómetanlegu elsku til mín, og upp-
örsa með þennit sjálfann mig, til
að lifa þér hédanaf; styrk mig þar
til, mín Gud! með þínum Anda,
í Jesú nafni Amen!

Þæn eptir Bergingu.

D! hversu mikið á ég að þakka
þér, mín Frelsari! ég gét ekki
með orðum útmálad stærð þínnar
elsku; eillíflega vil ég elska þig, því
þú hefir óútsegjanlega elskað mig.

Þér hefi eg að þacka fyrtrégæfningu minna synða, Guds náð, róseint samvitskunnar og eilíft líf. Lát mig aldrei gleyma þessum ómetanlegu velgjörðum! Hédan af vil eg flýa og fordást allar syndir, svo eg missi ekki aftur þína náð. Mín æra, mín unáðsætt, mín æðsta sæla sé sú: að elska þig, hlýða þér, fylgja þínni dygða dæmi, og í öllum míns lífs athöfnum að gjöra það, sem rétt er og þér vel þóknast. Veit mér þar til náð þína og aðstoð, svo megna eg allt fyrir þig. Amen!

VI. Þerða: Bænir.

Landferdamanns Bæn.

Góði Gud! þú verndarinn allra þeirra, sem á þig treysta! í

þínn nafni áforma eg nú mína
 reisn; vertu mín fylgd og mín
 regðisari, svo kann mig ekkert illt
 að henda. Þér fel eg mig nú
 og mitt áform, þú etnn kannt að
 farsæla mín fyriræft; vertu mér
 nú og jafnan náðægur með náð
 þínn, og virðstu að greiða hvert
 mitt spor mér til heilla. Afvond
 frá mér öllum slisum, þáttum og
 ólucku tilfellum, og þec mig svo á
 þínnu bondum, svo eg steyti ekk
 fót minn við steini. Gef mér far-
 sællega að útrétta mín erindi í þí-
 num otta og eptir þínn bodi, mér
 og mínum meðbræðrum til nota,
 og leidd mig svo heilann og gladdann
 heim aftur; þá vil eg þacklátur
 prisa þína gæðsku, sem aldrei of-
 trégfur þá, er öruggir fela þér sín
 efni, og í Jesú nafni setja á þig
 einann trú og von. Amen!

Þessi bók er eignin af þessum föndur og þessum föndur
 og þessum föndur og þessum föndur

Sjóferðamanns Bæn.

Almáttugi Gud! þú ert sá vísi og
 góði höfund. sképna Herra
 og undir eins minn Gadir! í trausti
 þinnar náðar. ríku handleiðslu, býr-
 ja eg nú, veif eg hjálpar þursandi
 mannsképna, þessa hættufemu sjó-
 ferd; þú þeckir best þær hættur,
 sem mér og voru litla skípi búnar
 eru af ósiðdugu sjáfarings hafi, sem
 afmálar mér dauðans ímynd á
 hverri eldu, er rís um frína þessi
 veifu skipsbord, sem bera mitt líf.
 Og! vertu nú míns lífs verndari,
 minn leiddogi og minn besti feru-
 nautur! Því hverjum skoldi eg þora
 að trúa fyrir mér, ef ekki þér, minn
 almáttugi Gadir og trúfasti lif-
 gjafart! Þanna þú þínum skép-
 um bindt og sjó, að granda minn og
 vor allra lífi, þá hlýða þær. Gef oss
 for sjálega að géta fjed við ossum fyr-
 ir sjáanlegum hættum af blindsker-
 jum, bodum, grunningum og öðru,

en afvendi sjálfur þeim óþecktu. Upplját þinni mildu hendi, og send þú oss þína blessun! Þjód sjáfaríngs afg' unni að opna sitt ríka skant, til að uppfylla vorar nauðþurftir. Þér fel eg mig með skipti og varnadi, leidd þú oss alla farsælllega, og vernda oss við öllu tjónt, þá viljum vér losa og prisa þína gæðsku, sem svo dásamlega annast sín bern. En sé það þinn náðugur vilji, að þessi reisa skuli verda vor danda. gangur, ó! svo gef mér og oss öllum vel við. bánum að mæta voru síðasta. Þ þínum höndum er vort líf, gjör þú við oss eftir þinni velsþóknun, vertú að eins vor Gadir, og gef oss eilífa hvíld og sælu hjá þér, fyrir vors blessada meðalgångara Jesú Krists forþénustu sakir. Amen!

Þæn um góðann Afgang.

Mískansami Gud og Gadir! þú einu ert Herra lífsins og dand.

ang minir tímar standa í þíni hendi, þú hefir, eptir vísdomi þínum og gæðsku, ákvaðad mínum daga tal, þar við hugbreyttir síð minn andi, er eg þenki framhá mína óvísun endalýft; þú etun reitst þvad marga eða fáa daga eg á nú eptir ólifada; gíf mér því varergrðarsamar að brúka eg teja þá. því óvísari sem eg er um þeirra telu og endalýft. Eg reit að mér, eins og ossum mennum er eitt sían ásett að deya, og þar eptir kénur dómurinn; æ! gíf mér víselega að búa mig þar nedir nú sitar í mínum heilbrigðu dogum, svo eg læt fáí að deya, áður enn eg dey. Gíf mér opt og olvarlega að þenkja um mína burtfor, grofina, dóminn og eilífðina, svo mun dandans umboðsan optra mér frá morgun spudum, en gjera ástundunar samann í því, sem gott er og ebla má mína seinn farsæld; dandans sífellda endurminning mun gjera mig að.

gætnari um sjálsann mig, vareygð.
arsamann í meðlæti og vongóðan í
mötgangi. En þegar mín danda.
stund lofs aðfémur, gíf mér þá, ó
Jesú! í fræpti þíns danda að yfir-
vinnu allar dandans ógnanir, svo
eg mætti vel tilreiddur, með glædri
von og óskélsdri samvitsku skila við
heim þenna og það allt, sem í hon-
um er girnilegt, en innleiddast í þá
sælu vistarveru, sem þú hefir öllum
þínum trúu þjónum ofrekad fyrir
þínn danda. Amen!

Prentvilla.

Bl. 65, l. 11. Sjórnari, les: Stjórnari.

